

[Estrup]

». . . formålet med lokalplan nr. 13 var at muliggøre opførelse af nybebyggelse i området efter nedrivningen.«

Og et citat til fra samme brev:

»Området for lokalplan nr. 13, der er beliggende i byforbedringsområde 2, er således ikke udpeget som aktuelt byforbedringsområde, men er en del af det område, hvori byforbedring tænkes planlagt efter byfornyelse i område 1.«

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg takker meget hr. Estrup for oplæsningen af disse dele af skrivelsen af 21. januar 1986 fra Frederiksberg kommunes tekniske direktorat, og jeg er glad for, det er gjort, for det understreger netop, hvad jeg citerede fra kommuneplanen.

Der er tale om, at man også skal forny bebyggelsen, og det er det, man gør, fordi det er rimeligt at gøre det, og de ting skal vi ikke ind på her; der er jo hjemmel til at gøre det, og det er det, det drejer sig om. Der er indtil nu ikke påvist en eneste ting, som Frederiksberg kommune har gjort uden at have hjemmel til at gøre det. Det er det, der er det afgørende, og jeg holder på, at det kommunale selvstyre skal klare sine opgaver overensstemmende med de gældende lovbestemmelser.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hr. Hagen Hagensens udtalelser understreger meget klart, at i hans sprogbrug er der faktisk ikke rigtig nogen forskel mellem nedrivning og bevarende sanering, og det synes jeg er problemet i denne sag.

Steffensen (KrF):

Til det foreliggende beslutningsforslag vil vi gerne sige fra kristeligt folkepartis side, at vi ønsker, at det kommunale selvstyre respekteres efter de gældende regler, vi her i folketinget har sat. Og så kan vi i øvrigt henholde os til miljøministerens besvarelse af beslutningsforslaget.

Poulsgaard (FP):

Det er somme tider, man ligefrem ønsker – det er nu et ønske, man ikke skal have ret

mange sekunder – at socialdemokratiet kunne komme tilbage til regeringsmagten, for så ville de måske lade være med at beskæftige sig med alt muligt bagatelagtigt plidderpladder; og det her med, at man nu vil til at lovgive med tilbagevirkende kraft, det er simpelt hen uhyggeligt i et retssamfund.

Så står fru Anne Grete Holmsgård heroppe og siger, at vi bliver alle sammen retsløse. Ja, hvis sådan nogle forslag vinder frem, bliver vi retsløse. De stakkels små folk, der bliver slået oven i hovedet med kommuneplaner, og jeg ved ikke hvad.

Al den lærdom, man har suget til sig fra Øst, burde man se at få droppet hurtigst muligt igen. Det er dér, ingen kan føle sig sikker over for myndighederne, som fru Anne Grete Holmsgård siger. Det er alt det her med Big Brother-staten, og vi skal detaljere, vi skal planlægge, og vi skal ordne det ud i de mindste petitesser. Det er simpelt hen uhyggelig læsning, og det bliver mere uhyggeligt af, at forslaget ser ud til at have flertal. Nu kan man så glæde sig over, at det ikke bliver gennemført i denne samling, men så må vi jo vente, til det kommer igen i næste samling.

Vi kan i hvert fald ikke medvirke.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne begynde med måske lidt overraskende at sige tak til ministeren. Tak til ministeren for tilsagnet om, at vi får en redegørelse den 1. januar 1987, og så må man jo tro det eller lade være, men jeg har en eller anden idé om, at den redegørelses fremkomst har lidt at gøre med det, der er på dagsordenen i dag. Tak for tilsagnet om, at vi får lidt at vide om virkemidlerne, når det drejer sig om bygningsfredning og bevaringsværdige bygninger.

Grundproblemet i denne sag er jo, at vi har en bygningsfredningslov, som nok medtager de ældste bygninger, som nok omfatter en lang række kulturelt betydningsfulde og væsentlige arkitektoniske momenter i vores byer, men at en hel masse andre dele af vores byer ikke rigtig kommer ind i varmen i bygningsfredningsloven. Disse andre elementer skulle vel så samles op ved det, der hedder bevarende lokalplanlægning. Det har været tanken, at bybevaring skulle gennemføres ved bevarende lokalplanlægning.